

førers Udtalelser. Men for at noget saadant kan blive Tilfældet, maa der være nogenlunde ordentlige Rum til, at disse Forsøg kunne finde Sted. Der er nu et Par usle Skure ude paa Forsøgslaboratoriet; man kan der ikke have Rør for Tiden og maa derfor have dem i Staldene paa Veterinær- og Landbohøjskolen og gøre Forsøgene der; men Staldene der ere stærkt optagne af syge Heste; Dyrene kunne staa der i Dag, men i Morgen maa de flyttes. Jeg tror derfor, det var heldigt, og vi maa jo ogsaa en Gang komme dertil, at udvide Bygningerne ved Forsøgslaboratoriet og der indrette Forsøgslokaler, for at det her nævnte Spørgsmaal kan blive ordentlig undersøgt.

**Formanden:** Det 4de Medlem for 8de Kredts (Dvøsen) har Ordet for en kort Bemærkning.

**Dvøsen:** Jeg vilde gjerne have Lov til at gøre en meget kort Bemærkning for at bede det høje Ting om ikke at stemme for et af de af Udvalgets Flertal stillede Vædringsforslag. Min Bemærkning angaar Vædringsforslaget under Nr. 16 til § 15, som gaar ud paa, at den mindste Bøde, der idømmes efter denne Paragraf, skal forhøjes fra 2 Kr. til 10 Kr. Jeg tror, man derved i mange Tilfælde vilde gøre en fattig Mand Uret, naar Dommeren i hver enkelt Sag skulde idømme ham en Bøde af 10 Kr. Jeg har ikke det mindste imod, at Bøden kan gaa op til 500 Kr., ja, endog saa efter Forslaget til 1,000 Kr., men jeg vilde gjerne have, at Minimum skulde blive staaende som i det oprindelige Forslag, nemlig, at Bøden oprindelig kan begynde med 2 Kr. og ikke med 10 Kr. — Jeg skal med det samme tillade mig at sige, at jeg ikke kan stemme for Vædringsforslaget under Nr. 20, ikke fordi jeg i og for sig anser det for urigtigt, at  $\frac{1}{2}$  Dags Arbejde regnes til 4 Timer i Stedet for 6, men naar jeg sammenholder det med det Bederlag, som foreslaas for Befødringsgodtgørelsen, tror jeg, det bliver for meget.

**Rump:** Det maa være mig tilladt i Anledning af det ærede Medlems Bemærkning at give en lille Oplysning. Han mente, at det er betænkeligt at forhøje Minimum af Bøden fra 2 Kr. til 10 Kr., fordi Dommeren saa, selv under formildende Omstændigheder, skulde være nødt til at idømme en Bøde, som i og for sig er for streng. Jeg skal med Hensyn hertil oplyse det ærede Medlem og ogsaa andre, der mulig

have den samme Forestilling, om, at disse Sager behandles som offentlige Politisager, og i dem har Dommeren Myndighed til, naar han finder, at Minimumsbøden paa Grund af Omstændighederne maatte være for meget, at gaa ned under den, ja, endog saa til at lade vedkommende slippe med en Udvarsel. For saa vidt er der altsaa ikke nogen Betænkelighed ved at foreslaa Bøden forhøjet fra 2 Kr. til 10 Kr., og naar det er gjort, saa er det naturligvis paa Grund af disse Sagers Vigtighed, fordi man skal have en Følelse af, at disse Forseelser, som efter Omstændighederne kunne medføre skadelige Følger, ikke maa betragtes med for stor Ligegyldighed. Men altsaa, det er sikkert, at selv om Minimum sættes til 10 Kr., kan dog Dommeren under formildende Omstændigheder gaa lavere ned, ja, lade Bøden bortfalde.

**Judenrigsministeren (Singerslev):** Det ærede Medlem for 6te Kredts (Casperen) fastholder, at det er rigtigt at optage Bestemmelsen, at der skal finde Eftersyn Sted. Jeg kan stadig ikke være enig deri. Det er tilstrækkeligt, at der gives Bemyndigelse dertil, det er det retteste at begynde et enkelt Sted i en enkelt Kreds og se, hvad et saadant Tilfyn fører til, og da Rigsdagen samles aarlig, vil der jo ikke være noget i Vejen for, at den paa passende Maade vil kunne udtale sig om dette Forhold, hvis Ministeren ikke skulde gøre Brug af den givne Bemyndigelse i det ønskede Omfang. Det ærede Medlem fortæller, at vedkommende, der ejer de tuberkuløse Dyr, ikke lukrerer ved at faa dem slagtede; det kan det ærede Medlem ikke vide. For det første er der ikke noget Forbud mod Handel og Wandel med den Slags endog saa meget angrebne Dyr, det indeholder Loven ikke noget om, og saalænge vi ikke have nogen saadan Bestemmelse, vil jeg anse det for meget farligt at gaa til den Slags Erstatningsbestemmelser. Og det er muligt, at Frangerne sætte sig den Opgave at sammentøbe en hel Del af disse Dyr og præsentere dem til Udsørsel for paa den Maade at faa mere ud af dem, selv om man ikke kan faa dem nedslaaede for offentlig Regning, end ved et handle med dem paa anden Maade. Men der er en anden Ting; det ærede Medlem vil se, at ved saaledes at give vedkommende Udsigt til at faa deres Dyr nedslagne, opmuntrer man dem til at holde Dyret endnu en Smule, til at se, om det ikke kunde betale sig et Aar endnu at holde dette Dyr, at malke det endnu et Aar og saa præsentere det offentlige dem til Nedslagning. Een af de Spørgsmaal, som ellers kunne